

Kaplica Grobowa Sadebecków

Kaplica Grobowa Sadebecków

Kaplica Grobowa Sadebecków - to niewielka rotunda w stylu klasycystycznym wzniesiona w 1803 r. przez jeden z najznamienitszych dzierzoniowskich rodów. Kaplica, z zewnątrz otoczona kolumnadą, przykryta jest kopułą, którą wieńczy rzeźba wykuta w piaskowcu.

Przedstawia ona postać kobiecą, personifikację nadziei, jednej z trzech cnót głównych. Kaplica stanowiła centrum ufundowanego przez Fryderyka Sadebecka pod koniec XVIII w. cmentarza ewangelickiego. Zbudowano go na planie zbliżonym do prostokąta. Otoczony był murem, do którego przylegały kaplice grobowe. Do dzisiejszego dnia jedyną jego pozostałością jest kaplica rodziny Sadebecków, której projektantem mógł być Leopold Niederäcker.

Cmentarz przetrwał okres II wojny światowej i został zlikwidowany dopiero w latach 60. XX w. Na terenie byłego cmentarza, od ul. Piłsudskiego postawiono pawilon gastronomiczny „Atlantyk”, zwany potocznie „barem pod trupkiem”. W latach 80. bar spłonął i nigdy już nie został odbudowany. W miejscu tym usytuowano później kamień z pamiątkową tablicą informacyjną.

W pobliżu kaplicy rośnie buk pospolity – pomnik przyrody, jedno z najładniejszych drzew o pokroju zwisającym mające ponad 200 lat. Jego wysokość sięga 13 m, a rozpiętość korony dochodzi do 16 m. Korona zmienna, szeroka, malownicza przybierająca fantastyczne kształty. Liście zielone, błyszczące, jesienią żółte lub czerwono-brązowe. Buki preferują gleby żyzne i świeże o stałym poziomie wód gruntowych. Osiągają wiek do 350 lat.

[Powrót do listy](#)